

Diósi Anna

Diósy Márton

földművelésügyi államtitkár intézkedése folytán 1923-ban márvány- emléktáblát helyeztek el a következő felirattal: »Ebben a házban lakott 1852-től 1867-ig Déryné Széppattaky Róza.« 1929-ben Tarr Béla színingazgató járt itt társulatával.

Diósi Anna (Nusi), színésznő, (családi nevén: Okenfusz). Működött Nagyváradon, Aradon. 1915. febr. 22-én bemutatkozott a Vigszínházban, a »Zsuzsi kisasszony«-ban. Azután elhagyta a színészpályát.

Diósy Béla dr., zenekritikus és hirlapíró, sz. 1863. jan. 30-án, *Nagyváradon*. Tanulmányait Bécsben végezte, ott nyert doktori oklevelet seggyuttal zenei tanulmányokat is végzett. Egy ideig hivatalnok volt, majd hirlapcikkkel és apró elbeszélésekkel kezdte írói pályáját. 1888. óta a *Neues Pester Journal* dráma- és zenebírálója, aki tartalmas és objektív kritikáival nagyon sokat tett a közönség ízlésének fejlesztése körül, ezenkívül több külföldi hirlap és szakfolyóirat, valamint a Mayer-féle *Lexikon* munkatársa. Neje: *Diósyne* Handel Berta, operaénekesnő. (L. o.).

Diósy Béláné, (Handel Berta) operaénekesnő, sz. 1869. szept. 30-án, *Ujpesten*, megh. 1927. aug. 1-én, *Budapestben*. A budapesti Zeneakadémia elvégzése után Niklas-Kempner asszony és más tanárok vezetése alatt képezte ki hangját. Először 1890. július havában a lipcei városi színházban vendégszerepelt, ahova azután szerződötték is. 1891. okt. 17-én fellépett nálunk is Gounod »Faust«-jában, mint Margit, mely első nagy szerepe volt. Ezután Bécsben, Berlinben, Frankfurtban, Hamburgban vendégszerepelt. 1892. óta a M. Kir. Operaház drámai énekesnője volt, ahol gyönyörű erős, érces mezzo-szopránját, választékosan gondos játékát mindenkor értékelték. 1893. jún. 28-án férjhez ment dr. Diósy Béla zenekritikushoz (L. o.) — 1912. november havában ki-nevezték az Operaház ének- és játékmesterévé, majd 1916. szept. havától az intézet tiszteletbeli tagja lett, abból az alkalmából, hogy betöltötte működése negyedszázados évfordulóját. Főbb szerepei voltak: Margit (Faust), Agathe (Bűvös va-

dász), Fidelio címszerepe, Erzsébet (Tannhäuser), Ortrud (Lohengrin), Sába királynője címszerepe, Amneris (Aida), Brunnhilda (Istenek alkonya és a Walkür), Berta (Próféta), Micaela (Carmen), Selika (Afrikai nő), Valentine (Hugonották), Jancsi (Jancsi és Juliska), Alice (Ördög Róbert), Anita (Navarrai lány) stb. A színpadtól való visszavonulása után sem szakított a művészettel, hanem igyekezettel tanította az énekes pályára készülő ifjabb nemzedéket. Leánya: *D. Edith*, operaénekesnő. (L. o.) (*Vidor Dezső*).

Diósy Edith, operaénekesnő (D. Béla leánya). A zenei tehetsége úgyszólván családi örökség; anyja a kiváló énektanárnő tanította énekelni és a fiatal énekesnő debütje olyan nagysikerű volt, hogy első budapesti fellépése után hamarosan külföldi koncertekre kapott meghívást. Berlinben, Bécsben lépett fel, majd egy hosszabb hollandiai hangversenykörutat tett, azután Münchenben lépett fel és hangjával, zenei intelligenciájával, finom előadásával magára vonta a nagy Brunó Walter figyelmét is. A kiváló müncheni főzeneigazgató kijelentette Diósy Edithről, hogy határozott színpadi tehetségnek itéli és maga kezdte tanítani. Egy éven át volt Walter növendéke a fiatal magyar énekesnő, aki azután különös véletlen folytán ugyanabban a szerepben lépett először színpadra, amelyben felejtethetetlen emlékű édesanyja énekesnői pályafutását megkezdte: Micaelát énekelte a »Carmen«-ben. Diósy Edith azután férjhez ment, Marion Pálnak, a jónevű tenoristának lett a felesége és férjével együtt Gerába szerződött, az ottani operaházhoz, amelynek színpadán a legjelentősebb operai szubrettszerepeket nagy sikerrel énekelte, majd Schillings Miksa meghívására a berlini operaház tagja lett. 1927. nov. 28-án volt első budapesti fellépése a Magy. Kir. Operaházban, a »Figaró házassága« Cherubin szerepében.

Diósy Márton, hirlapíró, sz. 1818-ban, *Szilágynagyaluban*. 1848—49-ben Kossuth titkárja volt; a szabadságharc után Londonban telepedett le. Megh. 1892. márc. 21-én, *Londonban*, 74 éves korában. — Színműve: »Vén arslán és fia«, vígj. 4